

๒๔

ลั ก ษ ณะ มหาบุรุษ (๒)

สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม
มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
กรรมย่อมจำแนกสัตว์ให้เลวและประณีตได้

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๑

มนุษย์ทุกคนต่างปรารถนาความสำเร็จอันสูงสุดในชีวิต
อยากพบแต่สิ่งที่ดี มีลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ทำให้มนุษย์ต้อง
ดิ้นรนขวบขวาย แสวงหาสิ่งที่ตนคิดว่า จะเติมส่วนที่
บกพร่องของชีวิตให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ได้ จึงแสวงหากันรำไป
ทั้งๆ ที่ยังไม่รู้หนทางแห่งความสุขที่แท้จริงว่า อยู่ตรงไหน จะ
เข้าถึงได้อย่างไร เมื่อไม่ทราบจึงทำให้ชีวิตต้องเวียนวนอยู่กับ
เรื่องการทำมาหากิน แสวงหากามคุณ เกิดดิ้นรนซื้อเสียดเงินทอง
พระบรมศาสดาทรงค้นพบว่า วิธีการที่จะทำให้เข้าถึงความสุข
ที่แท้จริงได้นั้น ต้องเริ่มต้นจากใจที่หยุดนิ่ง เพราะสุขอื่น
นอกจากใจหยุดนิ่งไม่มี ใจที่สงบหยุดนิ่งจะเป็นต้นทางแห่งความ
สุขและความสำเร็จที่แท้จริงชีวิตของเราจะก้าวไปสู่ความเต็มเปี่ยม
คือ ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ดังนั้น การปฏิบัติธรรมด้วยการ
ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส จึงเป็นทางมาแห่ง
ความสุขและความหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งมวล

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน มัชฌิมนิกาย อุปริ-
ปิณณาสกั ว่า

“กมุทสสกา มาณว สตุตา กมฺมทายาทา

กมฺมโยนิ กมฺมพณฺธุ กมฺมปฏิสรรณา

กมฺมํ สตุเต วิภชติ ยทิทํ ทินปฺปณฺณิตตาย

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๒

**สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม
มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
กรรมย่อมจำแนกสัตว์ให้เลวและประณีตได้”**

รูปนามชั้น ๕ ที่ก่อเกิดจากการประชุมกันของธาตุ ๔ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุไฟและธาตุลม อีกทั้งอากาศธาตุและวิญญาณธาตุ ทำให้เราเคลื่อนไหวไปได้ นึกคิดได้ ซึ่งเกิดจากกรรมปรุงแต่งทั้งสิ้น กรรมในอดีตจะเป็นเครื่องกำหนดให้คนสรรพสัตว์ มีอัตภาพที่แตกต่างกัน แม้เป็นมนุษย์มีโครงสร้าง ๒ แขน ๒ ขาเหมือนกัน แต่ยังมีความแตกต่างกันในรายละเอียดอีกมาก เพราะในความเหมือนนั้น ยังมีความต่างกันหลายอย่าง ซึ่งเกิดจากกรรมเป็นตัวปรุงแต่นั้นเอง

*ลักษณะของกายมมหาบุรุษนั้น จะมีความพิเศษจากคนทั่วไปหลายอย่าง ทั้งนี้เพราะเกิดจากการปรุงแต่งด้วยกุศลกรรม ทำให้เป็นกายที่สมบูรณ์ที่สุด ใกล้เคียงกับกายธรรมภายในซึ่งเป็นกายแห่งการตรัสรู้ธรรม เป็นกายแห่งมหาบุรุษอย่างแท้จริง เรามาดูกันว่า ทำไมพระพุทธเจ้าของเราถึงได้ลักษณะมหาบุรุษครบทั้ง ๓๒ ประการ

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๓

ประการแรก พระมหาบุรุษมีพระบาทตั้งอยู่เป็นอันดี คือ ทรงเหยียบพระบาทเสมอกันบนพื้น เมื่อยกพระบาทขึ้นก็เสมอกัน ผู้ที่ได้ลักษณะเช่นนี้ หากอยู่ครองเรือนจะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เป็นผู้ทรงธรรม เป็นธรรมราชา มีมหาสมุทรทั้งสี่เป็นขอบเขต มี อาณาจักรมั่นคง ถึงพร้อมด้วยรัตนะ ๗ ประการ คือ จักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว แก้วมณี นางแก้ว คฤหบดีแก้วและปริณายกแก้ว อีกทั้งมีพระราชโอรสมากเป็นพันๆ ซึ่งล้วนเป็นผู้กล้ากล้า และ พระมหาบุรุษจะทรงชนะศึกโดยธรรม มิต้องใช้อาชญา มิต้องใช้ คัสตรา ทรงครองแผ่นดินมีมหาสมุทรเป็นขอบเขต ไม่มีผู้ใดที่เป็น ข้าราชการศัตรูจะข่มเหงได้

หากพระมหาบุรุษทรงออกผนวช พระองค์จะเป็นพระ-
อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า มีหลังคา คือ กิเลสถูกเปิดออก เมื่อ
เป็นพระพุทธรูปจะไม่มีเหล่าข้าศึกศัตรูภายในหรือภายนอก คือ
ราคะ โทสะ หรือโมหะ อีกทั้งสมณพราหมณ์ เทวดา มาร พรหม
อสูร นาค ยักษ์ ครุฑ คนธรรพ์ หรือใครๆ ในโลกกดขี่ข่มเหง
พระองค์ได้ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะพระองค์ทรงยินดีในสัจจะ ในธรรมะ
รักในการฝึกฝนอบรมตน มีความสำรวมระวัง หมั่นทำกาย วาจา
ใจ ให้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่คิดเบียดเบียนผู้ใด พระองค์รักษา
อุโบสถศีลเป็นประจำ ผลบุญนั้นทำให้ทรงเหยียบปฐพีด้วย
พระบาทอันเรียบ แม้จะเป็นคฤหัสถ์หรือบรรพชิตก็ไม่มีใครข่มได้

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๔

พระพุทธองค์ตรัสว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ครั้งตถาคตเป็นมนุษย์ในกาลก่อน ได้นำความสุขให้มหาชนจำนวนมาก บรรเทาความหวาดกลัวและความสะอึด จัดการรักษาป้องกันคุ้มครองอย่างเป็นธรรม ตถาคตนั้นเบื่องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก ย่อมเข้าถึงโลกสวรรค์ เพราะกรรมที่ได้สั่งสมพอกพูนไว้ดีแล้ว ตถาคตย่อมครอบงำเทวดาทั้งหลายในโลกสวรรค์โดยสถาน ๑๐ คือ อายุทิพย์ วรรณะทิพย์ ความสุขทิพย์ ยศทิพย์ ความเป็นอธิปัตติทิพย์ รูปทิพย์ เสียงทิพย์ กลิ่นทิพย์ รสทิพย์และโภกวิญญูทิพย์ ครั้นจุติจากโลกสวรรค์มาเป็นมนุษย์ ทำให้ได้ฝ่าเท้าทั้งสองมีจักรเกิด มีชี่กำพันหนึ่ง มีกง มีดุมบริบูรณ์ด้วยอาการทั้งปวง”

พระพุทธองค์ตรัสเล่าให้ภิกษุสงฆ์ฟังว่า “เมื่อสมัยพระตถาคตเกิดเป็นมนุษย์ในกาลก่อน ละปาณาติบาตแล้ว เว้นขาดจากปาณาติบาต มีความกรุณา หวังประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวง ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ครั้นจุติจากโลกสวรรค์ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ ทำให้ได้ลักษณะมหาบุรุษลักษณะ ๓ ประการ คือ สันพระบาทยาว มีพระองค์ยาว และพระวรกายตรงเหมือนกายพรม ลักษณะเช่นนี้บ่งบอกว่า หากครองเรือนจะเป็นพระราชา จักรพรรดิ จะมีพระชนมายุยืนยาว ไม่มีใครหรือข้าศึกศัตรูใดๆ จะสามารถปลงพระชนม์ชีพของพระองค์ได้ และหากเป็นพระพุทธเจ้า จะมีพระชนมายุยืนยาวเช่นกัน ไม่มีข้าศึกศัตรูใด

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๕

ไม่ว่าจะเป็นสมณพราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ใน
โลกก็ไม่สามารถปลงพระชนม์ชีพพระองค์ได้

ต่อมา พระองค์ทรงเล่าว่า “ครั้งตถาคตเป็นมนุษย์ใน
ชาติก่อนภพก่อน เป็นผู้ให้ของที่ควรเคี้ยว ของที่ควรบริโภค
ของที่ควรลื้ม น้ำที่ควรดื่ม อันประณีตและมีรสอร่อย ทำให้
ตถาคตไปบังเกิดในโลกสวรรค์ ครั้นจุติจากโลกสวรรค์ มาเกิด
เป็นมนุษย์ย่อมได้มหาบุรุษลักษณะอย่างหนึ่ง คือ มีเนื้อเต็มในที่ ๓
สถาน คือ ที่หลังพระหัตถ์ทั้งสอง ที่หลังพระบาททั้งสอง ที่
พระอังกาสทั้งสอง และที่ลำพระคอ อานิสงส์นี้ ถ้าออกผนวช
ย่อมได้ของควรเคี้ยว และของควรแก่สมณบริโภคมากมายสุด
ประมาณ”

การที่พระองค์ฝึกเป็นผู้สงเคราะห์ประชาชนด้วยลัทธิ ๔ คือ ด้วยการให้ ด้วยการกล่าวคำเป็นที่รัก ด้วยการประพฤติ
ตนให้เป็นประโยชน์ และด้วยความเป็นผู้มีตนเสมอต้นเสมอปลาย
เบื้องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก ทำให้เข้าถึงสุคติโลกสวรรค์
เมื่อมาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์ได้มหาบุรุษลักษณะ ๒ อย่าง คือ
ฝ่าพระหัตถ์ และฝ่าพระบาทอ่อนนุ่ม อีกทั้งพระหัตถ์และพระบาท
มีลายดังตาข่าย พระมหาบุรุษสมบูรณ์ด้วยพระลักษณะทั้งสองนั้น
ถ้าอยู่ครองเรือนจะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เมื่อเป็นพระราชา

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๖

จะปรารถนาสิ่งใด ย่อมสมความปรารถนาทุกประการ มีบริวารมากมายแวดล้อม เมื่อเป็นพระพุทธรเจ้า ทรงมีภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาเป็นบริวาร ทั้งเทวดา มนุษย์หรืออสูร นาค ครุฑ คนธรรพ์จะพากันเลื่อมใสและมาเป็นบริวารของพระองค์

เราจะเห็นว่า กว่าพระพุทธรองค์จะได้ลักษณะมหาบุรุษแต่ละอย่างนั้น พระองค์ต้องสั่งสมบุญไว้อย่างมาก ภพชาติก่อนพระองค์เป็นผู้กล่าววาจาด้วยอรรถประกอบด้วยธรรม แนะนำชาวโลกให้ทำความดี เป็นผู้นำประโยชน์และความสุขมาให้แก่สัตว์ทั้งหลาย เป็นผู้บูชาบุคคลผู้ควรบูชาเป็นปกติ ทำให้ได้ลักษณะมหาบุรุษ ๒ ประการ คือ มีพระบาทดุจสังข์คว่ำ มีพระโลมาล้วนมีปลายซ้อนขึ้นข้างบนทุกๆ เส้น

การที่พระตถาคตได้เข้าไปหาสมณพราหมณ์ และหมั่นซักถามหัวข้อธรรม สนทนาธรรมตามกาลสมควร ในเรื่องที่เป็นกุศลกรรม ที่ควรทำและอกุศลกรรมที่มีโทษควรเว้นให้ห่างไกล ธรรมไหนควรประพฤติปฏิบัติหรือควรเว้น อานิสงส์นี้ทำให้พระองค์เป็นผู้มีพระฉวีสุขุมละเอียด อีกทั้งรู้สึกละอองไม่อาจติดพระวรกายของพระองค์ได้ นอกจากนี้ยังทำให้พระองค์เป็นผู้มีสติปัญญาเป็นเลิศแม้เป็นพระพุทธรเจ้าก็ยิ่งทำให้มีพระปัญญาธิคุณไม่มีใครยิ่งกว่าหรือแม้เสมอเหมือนพระองค์ก็ไม่มี ฉะนั้นท่านใด

ลักษณะมหาบุรุษ (๒)

๒๒๓

อยากมีปัญญามาก ต้องฝึกเข้าไปสนทนารธรรมกับนักปราชญ์
บัณฑิต หรือหมั่นฟังธรรมเป็นประจำ

หลวงพ่อบอกขอยุติการนำเรื่องผลแห่งกรรมดีที่เป็นเหตุให้
ได้ลักษณะมหาบุรุษเท่านี้ก่อน และจะได้นำมาเล่าสู่กันฟังใน
โอกาสต่อไป หากใครปรารถนาอยากได้รูปร่างที่สมบูรณ์ หรือ
อยากได้ลักษณะมหาบุรุษแบบไหน จะได้ประพฤติปฏิบัติตาม
ปฏิบัติที่จะทำให้ได้ลักษณะนั้นๆ ได้ถูกต้อง แม้ห่างกันด้วยกาย
แต่เราจะพบกันที่ศูนย์กลางกาย ถ้าทุกท่านตั้งใจปฏิบัติให้เข้าถึง
พระธรรมกาย แม้จะอยู่ห่างไกลก็เหมือนอยู่ใกล้ ตรงกันข้าม แม้
หลายท่านจะมาราบนมัสการ มานั่งใกล้หลวงพ่อบ้าง แต่ถ้าใจไม่ได้
อยู่ที่ศูนย์กลางกาย ไม่ให้ความสำคัญกับการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง
อยู่ใกล้ก็เหมือนอยู่ไกล ดังนั้นให้ทุกๆ ท่านหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง
ให้เข้าไปพบผู้รู้แจ้ง คือ พระธรรมกายซึ่งสิงสถิตอยู่ภายในตัวที่
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ได้กันทุกคน

